

Fara Polzela.

Orientacija pravilna. Leži na griču, poraščenem z drevjem.

Literatura in viri isto kot pri Polzeli.

Cerkev sestavljajo: pravokotna ~~inaka~~ ladja, ožji 3/8 zaključeni prezbiterij, levo njega pravokotna zakristija, desno pa prizmatičen zvonik. Gradnja kamenita, ometana. Streha sedlasta in pultasta, opečna; zvonikova čebulasta in krita z rdečimi škodlami.

Zunanjščina: V ladjo vodi preprost vhod s stopnicami. Nad vhodom okroglo okenice, čelo trapezasto. V vsaki vzdolžnici ladje pravokotno okno. V zvonik iz zapadne strani preprost vhod. Zvonik je nerazčlenjen, ima polkrožno zaključene line z lesenimi ograjami, pod ~~stropno~~ streho pa močan zidec. Prezbiterij je viden le z delom vzdolžnic, in tristranim zaključkom. Na 4 oglih zaključka stoje nizki oporniki. V vzdolžnicah po eno pravokotno, v zaključnici šilastololočno okno s krogovičjem v obliki polovičnega štirilista. Okrog starejših delov cerkve, ladje in prezbiterija podzidek, ob zakristiji je podzidek manjši, ob zvoniku je komaj nakazan.

Notranjščina: Pravokotna ladja ima pri vходу kor na lokih podprt z 2 pravokotnima stebričema. Ladja je svodena banjasto na po 3 sosvodnicah. Slavolok je polkrožen. Prezbiterij ima kotezaokrožene in je svoden križno z apsidalno polkupolo na 3 sosvodnicah. Levo vodi vhod v križno svodeno novejšo zakristijo, ki je verjetno iz sredine 18. stol. Ker je bila cerkev 1931 in 1954 prebeljena, se ne vidijo freske, katere hrani v prezbiteriju. Tlak je šamoten.

Oprava: Veliki oltar: zidana menza, novejši tabernakelj, predela se na krilih členovito lomi v kotu 45° v ospredje. V vdolbini nastavka kip sv. Miklavža, ob vdolbini stebor. Med tem stebrom in prednjim krilnim stebrom kipa Ignacija Lojole in Franca Ksaverija. Zadaaj rokokojska ornamentika. Ornamentalni krili. Nad volutastima obhodnima lokoma kipa Izidorja in Notburge. Členovito ogredje. V atiki, ki jo pódpirajo 4 volute kip škofa, nad njim školjka. Zaključek s šibkim zidcem in ornamentiko. Zadaaj 2 tabli z napisoma: 1. Charitas Equitatis et baronis Ingenium anni 1725(?) sVperavit (+1728) in 2. ILLUSTRATISSIMUS DNS COMENDATOR IOANNES CHRISTIANUS LIBER BARO DE GLOYACH ORDINIS MELITENSIS. Poleg tega je še napis: Perve lete 1746. Sdelan tuga 8ga Oktobra 1864 Josef Wrenko maller.

Stranski oltar: kamnita menza, nova lurška MB, sicer star nastavek z letnico 17 zrcalasto obrnjena 68. Dva lepa trinožna, vitko zaključena relikviarija sta iz sredine 18. stol.

Prižnica je rokodelsko delo, kropilnik ima letnico 1778, orglje so iz sredin 18. stol. Kipa Urbana in Lenarta (ostanka stranskih oltarjev) sta iz 1751, le da je zadnji močno predelan.

Zvonik: V njem visita dva KID-ova zvonova iz l. 1924.

Resume: Čeprav se cerkev sv. Miklavža prvič omenja šele v strassburškem vizitacijskem protokolu iz l. 1545., je vendar po vsem videzu sodeč starjša in sega verjetno celo v 2. pol. 14. stol. Trdnejšo datecijo kot jo dajejo okno in oporniki, bix seveda dale prebeljene freske v prezbiteriju. Glede velikosti je cerkev ostala pri starem. Zanimivo pa je, da se severna lačjina stena nadviguje proti vzhodu, tvoreč nekako lopo nad severnimi stranskimi vrati, katere je prezbiterij zagotovo imel. Izgleda, da je imela prezbiterij

vrata tudi proti jugu, vprašanje ostane le, ali so bila ta vrata še pred dozidavo zvonika, ali pa so le vodila v zvonico. Danes do namreč razidana. Barokizacijo je cerkev doživela za vlade komendatorja barona Gloyacha. Leta 1728 je cerkev dobila mesto gotskega lesenega stropa sedanji svod, v naslednjih decenijah pa prizidana zakristija in zvonik. Veliki oltar (na stopnjicah je bila letnica 1738) je bila letnica 1746, na odstranjenih stranskih oltarjih 1751, na obeh prejšnjih zvonovih 1727 in 1744, na koru 1776 in na kropilniku 1778.

Zvonik je bil l. 1850 prenovljen. Iz tega leta je njegova sedanja streha. Leta 1857. so bile prenesene male orglje iz Gore Oljke, ki so še sedaj v cerkvi.

Konservatorske opombe: cerkev je v redu vzdrževana.

Dodatek: Da bi stal na mestu sedanje cerkve prvotni grad Šenek, je neverjetno, ker ni o njem nobenega sledu.

Kapelica: Med Miklavžem in Loro Oljko stoji znamenje iz ca 1600. Sestavlja jo ga: močan kockast podstavek, prevokoten slop, tabernakelj s pravokotnimi vdolbinami in piramidasta streha.

Opombe: Cerkev se prvič omenja l. 1436.

J. Gurk: Celjska topografija, rkp. str.35, 35', zapiski 1957.